

Судско веће Хашког трибунала ослободило бившег председника Србије Милана Милутиновића. Никола Шаиновић, Небојша Павковић и Сретен Лукић осуђени на по 22 године затвора. Драгољубу Ојданићу и Владимиру Лазаревићу изречене казне од по 15 година затвора.

Судско веће Хашког трибунала, којим је председавао британски судија Иан Бономи, ослободило је бившег српског председника Милана Милутиновића оптужби за ратне злочине и кршење закона и обичаја ратовања на Косову 1999. године.

"Судско веће ослобађа вас оптужби по тачкама један до пет оптужнице", рекао је Иан Бономи.

Навеће казне изречене су некадашњем потпредседнику владе СРЈ Николи Шаиновићу и командантима војске и полиције на Косову, Небојши Павковићу и Сретену Лукићу, коју су осуђени на по 22 године затвора.

Бивши начелник Генералштаба Војске Југославије Драгољуб Ојданић и некадашњи командант Приштинског корпуса ВЈ Владимир Лазаревић осуђени су на по 15 година затвора.

Ова пресуда је прва коју је Међународни суд изрекао за злочине које су, према оптужници, починиле српске оружане снаге против косовских Албанаца током сукоба на Косову 1999. године.

Тужилаштво је шесторку теретило "за кампању терора и насиља усмерену против косовских Албанаца и других несрба на Косову током 1999. године".

Кривична дела за која се теређени су, међу осталим, депортације и присилно премештање неколико стотина хиљада људи, као и убиства и прогон хиљада косовских Албанаца.

Југословенски вођа Слободан Милошевић постао је први актуелни шеф неке државе

оптужен за ратне злочине када је Међународни суд против њега 1999. године подигао оптужницу за наводне злочине на Косову.

Судило му се и за наведене оптужбе као и за злочине почињене у Хрватској и Босни и Херцеговини, од 2002. до 2006. године, али је он умро пред сам крај суђења и пре него што је изречена пресуда.

Девет оптужених

Међународни суд је подигао оптужнице против укупно девет највиших званичника Србије и Југославије за злочине које су наводно починиле српске снаге на Косову 1999. године.

Влајко Стојиљковић, високи полицијски званичник близак Милошевићу, такође је оптужен, али је извршио самоубиство у Београду 2002. године.

Властимир Ђорђевић, бивши помоћник министра унутрашњих послова Србије и начелник Ресора јавне безбедности, био је у бекству до хапшења у јуну 2007. године. Његово суђење је почело 27. јануара 2009. године.

У оптужници тужилаштва против Милутиновића и саоптужених наводи се да су они учествовали у удруженом злочиначком подухвату који је имао за циљ, између осталог, да промени етничку равнотежу на Косову, како би се обезбедила континуирана српска контрола над том територијом.

Оптужени и други чланови "удруженог злочиначког подухвата", пише у прес материјалу Трибунала, користили су овлашћења која су им била на располагању као политичким и војним вођама да би постигли циљ кажњивим средствима која су се састојала од систематске кампање терора и насиља широких размера, која је, међу осталим, обухватала депортације, убиства, присилна премештања и прогоне усмерене против албанског становништва на Косову.

Тужилаштво наводи да су "снаге Србије и Савезне Републике Југославије широм Косова систематски гранатирале градове и села, палиле и куће и пољопривредна газдинства и уништавале културне и верске институције косовских Албанаца, убијале цивиле косовске Албанце и друга лица која нису имала активног учешћа у сукобима и сексуално

злостваљале жене косовске Албанке".

Хронологија суђена

Суђење је почело 10. јула 2006. а тужилаштво је 1. маја 2007. завршило извођење својих доказа, након што је позвало 113 сведока. Одбрана је почела извођење својих доказа 6. августа 2007. и окончала га 16. маја 2008, након што је укупно позвала 118 сведока. Веће је позвало два сведока.

Завршне речи су одржане од 19. до 27. августа 2008. током чега је тужилаштво захтевало распон казни од 20 година до доживотне казне затвора, а одбрана захтевала ослобађајуће пресуде за свих шест оптужених.

У коначној верзији одустало се од оптужби за зочин у Рачку, иако је то био "окидач" за НАТО бомбардовање.

Пресуду изриче судско веће председавајућег Иана Бономија из Велике Британије, у којем су још Цветана Каменова из Бугарске и Али Наваз Чоухан из Пакистана.

Од свог оснивања Међународни суд је подигао оптужнице против 161 лица за тешке повреде хуманитарног права почињене на подручју бивше Југославије од 1991. до 2001. године. Поступци против 116 лица су окончани.

(РТС)